

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI SUCEAVA

DECIZIA NR. 34
din 15.06.2005

privind soluționarea contestației formulate de
S.C. „ ” S.R.L. din localitatea Suceava,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava
sub nr. / 08.06.2004 și
reînregistrată sub nr. / 16.05.2005

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Structura de Administrare Fiscală – Activitatea de Control Fiscal Suceava, prin adresa nr. / 08.06.2004, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. din 08.06.2004, cu privire la contestația formulată de S.C. „ ” S.R.L. din localitatea str. ().

S.C. „ ” S.R.L. contestă măsurile stabilite prin procesul – verbal nr. / 27.04.2004, încheiat de organele de control din cadrul Structurii de Administrare Fiscală – Activitatea de Control Fiscal Suceava, privind suma de lei, reprezentând:

- lei impozit pe profit;
- lei dobânzi aferente impozitului pe profit;
- lei penalități aferente impozitului pe venit;
- lei T.V.A.;
- lei dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei penalități aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 176 din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că sunt îndeplinite prevederile art. 174 alin. (1), art. 175 și art. 178 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să analizeze contestația formulată S.C. „ ” S.R.L. din localitatea Suceava.

Prin Decizia nr. 93 / 19.07.2004, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a respins contestația formulată de S.C. „ ” S.R.L. din localitatea Suceava, pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale.

Prin adresa din 10.03.2005, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. / 10.03.2005, S.C. S.R.L. Suceava solicită soluționarea pe fond a contestației formulate împotriva procesului verbal întocmit de către organele de inspecție fiscală din cadrul Structurii de Administrare Fiscală - Activitatea de Control Fiscal Suceava în 27.04.2004, pe motiv că i-a fost admisă plângerea formulată împotriva Deciziei nr. 93 emisă de la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava în 19.07.2004, în sensul anulării acesteia prin sentința nr. / 22 decembrie 2004.

Urmare a adresei nr. / 14.03.2005 prin care Biroul soluționare contestații a solicitat precizări cu privire la sentința menționată de societatea comercială contestatoare, cu adresa nr. / 18.03.2005 Oficiul Juridic a comunicat că prin sentința nr. / 22.12.2004 pronunțată de Tribunalul Suceava, s-a admis contestația formulată de S.C. S.R.L. împotriva Deciziei nr. 93 / 19.07.2004 și s-a dispus „trimiterea cauzei pentru soluționarea în fond a plângerii” de către Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava.

Prin aceeași adresă, Oficiul Juridic a comunicat faptul că împotriva sentinței nr. / 22.12.2004 s-a declarat recurs, depus la Tribunalul Suceava prin adresa nr. / 10.03.2005 și înregistrat la data de 14.03.2005.

În 11.05.2005, cu adresa nr. Oficiul Juridic a comunicat că prin decizia nr. / 06.05.2005, pronunțată de Curtea de Apel Suceava în dosarul nr. / 2005, **s-a respins recursul declarat de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava împotriva sentinței nr. / 22 decembrie 2004.**

Astfel, sentința nr. / 22.12.2004 prin care a fost admisă plângerea formulată de S.C. S.R.L. Suceava împotriva Deciziei nr. 93 / 19.07.2004 și prin care acest act a fost anulat, a rămas irevocabilă.

Prin Sentința / 2004, Tribunalul Suceava a **anulat Decizia nr. 93 / 2004 a Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava**, prin care s-a respins contestația formulată de S.C. S.R.L. Suceava pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale și a **decis soluționarea pe fond a contestației.**

I. S.C. S.R.L. din localitatea Suceava, prin cererea formulată, contestă stabilirea obligațiilor fiscale suplimentare de către organele de inspecție fiscală din cadrul Structurii de Administrare Fiscală – Activitatea de Control Fiscal Suceava, prin procesul verbal din 27.04.2004, invocând următoarele argumente:

1. Petenta arată că, dacă unele din firmele care au emis facturile în baza cărora s-a aprovizionat cu mărfuri, figurează în baza de date a Ministerului Finanțelor Publice ca „firme fantomă” nu poate fi imputat acesteia întrucât neavând acces la consultarea acestei baze de date, nu putea evita relațiile comerciale cu acești parteneri.

Constatările organelor de control că facturile de aprovizionare au valori apropiate de lei, au fost achitate cu numerar și au fost întocmite de persoane cu scris asemănător, nu constituie fapte sancționate de legislația în vigoare. De altfel, constatările organelor de inspecție fiscală vizează persoanele care au completat documentele de livrare și care nu au legătură cu S.C. S.R.L..

Petenta arată că în timpul controlului, organele de inspecție nu au prezentat nici un document din care să rezulte că firmele nominalizate figurează ca „fantomă”, invocându-se numai faptul că informațiile au fost furnizate de Garda Financiară. Acest fapt poate duce la abuzuri, prin includerea în categoria de firme fantomă a oricărui contribuabil cu care aceasta a avut relații comerciale și prin urmare, consideră că nu au fost respectate prevederile art. 98 din O.G. nr. 92 / 2003, referitor la dreptul contribuabilului de a fi informat.

În sensul celor arătate anterior, petenta arată că afirmația organelor de control că S.C. S.R.L. a înregistrat un număr de 25 facturi fiscale „în fals” nu poate fi dovedită, fiind cel mult o opinie și nu un fapt real, probat conform normelor în drept.

2. Petenta arată că, dispozițiile legale invocate de către organele de inspecție fiscală în raport cu faptele descrise prin procesul verbal încheiat în 27.04.2005, respectiv prevederile art. 4 din Legea nr. 87 / 1994, se referă fără nici un dubiu sau posibilitate de interpretare la contribuabilii care au emis facturile și nu la societatea comercială cumpărătoare.

S.C. S.R.L. arată că, la aceleași persoane juridice, respectiv societățile comerciale furnizoare, se referă și art. 6 din H.G. nr. 831 / 1997 invocat de organele de control.

În baza considerentelor prezentate, petenta apreciază că dispozițiile legale invocate de organele de control nu sunt opozabile S.C. S.R.L. Totodată, societatea comercială contestatoare opinează că organele de control interpretează abuziv prevederile legale, în dauna intereselor acesteia.

Invocarea de către organele de control a prevederilor art. 6 din Legea nr. 82 / 1991 potrivit căroră *„Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ”* este în contradicție cu măsurile luate de către acestea, respectiv *„interzicerea”* înregistrării în contabilitate a documentelor justificative. Astfel, societatea comercială contestatoare apreciază că se menține o stare de confuzie cu privire la prevederile legale, acestea putând fi interpretate și aplicate după bunul plac al organelor de control. Concluzia pe care o trage societatea comercială contestatoare este aceea că, aceasta ar fi fost sancționată și dacă a înregistrat și dacă nu ar fi înregistrat în contabilitate aceste documente.

3. Cu privire la modul de stabilire a obligațiilor fiscale, petenta precizează:

- Conform cap. 7 *„Obligațiile plătitorilor”*, art. 25, pct. B, lit. b din O.U.G. nr. 17 / 2000, S.C. S.R.L. era obligată să obțină documente de identificare a firmelor furnizoare doar în cazurile în care TVA înscrisă pe facturi depășea suma de lei, respectiv lei, ceea ce nu era cazul pentru nici una dintre facturile menționate în anexa la procesul verbal.

- Invocarea prevederilor art. 4 alin. (3) din O.G. nr. 70 / 1994, republicată, astfel cum a fost modificată prin O.G. nr. 40 / 1998, potrivit căroră, „*Pentru determinarea profitului impozabil; cheltuielile pentru care nu se admite deducerea sunt: [...] p) cheltuielile înregistrate în contabilitate pe baza unor documente care nu îndeplinesc, potrivit Legii contabilității nr. 82/1991, cu modificările ulterioare, condițiile de document justificativ;*” nu este justificată, întrucât potrivit art. 6 din legea invocată, „*Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ*”;

- Prin stabilirea TVA de plată în sarcina S.C.

S.R.L. s-a produs de fapt o dublă impozitare, întrucât TVA calculată de organele de inspecție fiscală se regăsește TVA colectată aferentă vânzărilor efectuate de firmă. TVA colectată aferentă vânzărilor mărfurilor înscrise în facturile reținute de organele de inspecție fiscale ca fiind emise de „firme fantomă”, a fost înregistrată în contabilitate și TVA datorată a fost virată la bugetul de stat.

- Prin stabilirea impozitului pe profit suplimentar în sarcina societății S.C.

S.R.L. s-a produs de asemenea o dublă impunere, întrucât sumele obținute din vânzarea mărfurilor înscrise în facturile emise de „firme fantomă” au fost înregistrate în contabilitate ca venituri și au fost deja supuse impozitării. Prin acest mod de calcul, organele de control nu au ținut cont de prevederile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 414 / 2002, potrivit căroră, „*Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora*”. Totodată, față de prevederile art. 9 alin. (1) din același act normativ, potrivit căroră: „*la calculul profitului impozabil cheltuielile sunt deductibile numai dacă sunt aferente veniturilor impozabile,*” petenta opinează că în situația nerecunoașterii cheltuielilor cu mărfurile ca fiind deductibile, organul de control ar fi trebuit să excludă din baza de calcul și veniturile realizate și implicit taxa pe valoarea adăugată aferentă.

- De asemenea, societatea comercială contestatoare invocă faptul că potrivit prevederilor aceluiași act normativ, profitul impozabil se calculează cumulat de la începutul anului, după recuperarea pierderii fiscale din anii anteriori și nu separat pentru fiecare operațiune în parte.

- Prin normele, metodele și procedurile de lucru ale Ministerului Finanțelor Publice - Direcția Generală Juridică nr. / 24.06.2002, transmise Direcției Generale a Finanțelor Publice a municipiului București, emise în urma coroborării prevederilor legale referitoare la TVA, răspunderea administratorilor privind documentele justificative și cu regim special și drepturile și obligațiile organelor de control, se prevede:

„operațiunile care fac obiectul unei asemenea analize vor fi consemnate în acte separate, însoțite în mod obligatoriu de note explicative date de toate persoanele implicate, acte ce vor fi semnate de toate persoanele răspunzătoare.”

Față de normele, metodele și procedurile de lucru invocate, petenta consideră că organele de control nu au efectuat toate demersurile necesare fundamentării analizei, respectiv, nu au ținut cont de explicațiile scrise date de administratorul S.C.

S.R.L., nu au solicitat explicații scrise persoanelor care au ridicat și emis facturile, nu au procedat la identificarea lor, au interpretat abuziv temeiurile legale invocate și au exprimat concluzii și deducții personale și nu fapte care să poată fi probate în mod legal.

Având în vedere cele prezentate anterior, petenta consideră că stabilirea obligațiilor fiscale s-a efectuat în mod eronat, prin izolarea operațiunilor de contextul activității, fără a ține seama de normele legale specifice care reglementează modul de calcul al acestora (norme legale specificate anterior).

II. Prin procesul verbal încheiat în 27.04.2004, organele de inspecție fiscală din cadrul Structurii de Administrare Fiscală – Activitatea de Control Fiscal Suceava, au stabilit debite suplimentare în baza următoarelor constatări:

În perioada ianuarie 2001 – aprilie 2001 S.C.

S.R.L. s-a aprovizionat cu diverse mărfuri de la diverse societăți comerciale din municipiul , având ca documente de proveniență facturi fiscale cu valori apropiate de suma de lei sau multiplu al acesteia, achitate în numerar, întocmite de persoane al căror scris este asemănător, fără să conțină elementele de identificare privind expediția (mijlocul de transport, datele de identificare ale delegatului, semnături de predare – primire etc.), **facturile fiind din același top dar, având înscriși furnizori diferiți.**

Conform datelor furnizate de Garda Financiară secția Suceava, s-a constatat că operațiunile comerciale „derulate” cu un număr de 14 firme din municipiul nu sunt reale, respectiv facturile fiscale în baza cărora S.C.

S.R.L. s-a aprovizionat cu mărfuri și care s-au înregistrat în evidențele contabile sunt emise de firme „fantomă”. Acest aspect a fost constatat și de către organele fiscale prin consultarea bazei de date a Ministerului Finanțelor Publice cu privire la agenții economici și instituțiile publice (date de identificare, informații fiscale, bilanțuri).

În fapt, S.C. S.R.L. Suceava în perioada ianuarie 2001 – aprilie 2001 a înregistrat în evidența contabilă un număr de 25 facturi fiscale întocmite în fals. Prin înregistrarea în contabilitate a acestor facturi, S.C.

S.R.L. Suceava a majorat nejustificat cheltuielile cu valoarea de achiziție a mărfurilor înscrise în aceste facturi, diminuând baza impozabilă a impozitului pe profit și a dedus în mod nelegal taxa pe valoarea adăugată aferentă.

În baza prevederilor art. 6 din H.G. nr. 831 / 1997 și art. 11 alin. 1 din Legea nr. 82 / 1991, organele de inspecție fiscală au stabilit facturile respective nu îndeplinesc calitatea de document justificativ.

Referitor la impozitul pe profit, organele de inspecție fiscală au stabilit că în anul 2001, prin înregistrarea în evidența contabilă a unui număr de 25 facturi, fie întocmite în fals, fie neaparținând societăților comerciale înscrise la rubrica furnizor, S.C. S.R.L. Suceava a înregistrat cheltuieli fictive cu mărfurile aprovizionate în sumă de lei, ceea ce a condus la diminuarea profitului impozabil și implicit a impozitului pe profit datorat bugetului de stat.

Astfel, în baza prevederilor art. 6 din H.G. nr. 831 / 1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, a prevederilor art. 4 alin. (3) din O.G. nr. 70 / 1994 privind impozitul pe profit, republicată, astfel cum a fost modificată prin O.G. nr. 40 / 1998, organele de inspecție fiscală au stabilit că valoarea cheltuielilor înregistrate de S.C. S.R.L. cu mărfurile înscrise în cele de facturi nu sunt deductibile la calculul impozitului pe profit, întrucât aceste documente nu îndeplinesc calitatea de document justificativ.

În consecință, organele de control au procedat la recalcularea impozitului pe profit, ținându-se seama de faptul că până la 31.12.2002 S.C.

S.R.L. a înregistrat o pierdere de lei iar la 31.12.2003 2003 a înregistrat un profit de lei.

Urmare a celor prezentate, organele de control au constatat că profitul impozabil a fost diminuat cu suma de lei, motiv pentru care au calculat un impozit pe profit suplimentar de lei.

Totodată, în conformitate cu prevederile H.G. nr. 564 / 1999, H.G. nr. 1043 / 2001, H.G. nr. 874 / 2002 și H.G. nr. 1513 / 2002 au fost calculate dobânzi de întârziere în sumă de lei.

De asemenea, în baza O.G. nr. 26 / 2001 și O.G. nr. 61 / 2002, au fost calculate penalități de întârziere în sumă de lei.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată, organele de inspecție fiscală au stabilit că în anul 2001, prin înregistrarea în evidența contabilă a unui număr de 25 facturi, fie întocmite în fals, fie neaparținând societăților comerciale înscrise la rubrica furnizor, S.C. S.R.L. Suceava a dedus în mod nelegal taxa pe valoarea adăugată înscrisă pe acestea, în sumă totală de lei, nerespectând prevederile art. 19 din O.U.G. nr. 17 / 2000 și pct. 10.12 din H.G. nr. 401 / 2000 privind taxa pe valoarea adăugată, în sensul că facturile fiscale ce au stat la baza deducerii TVA nu îndeplinesc calitatea de documente justificative conform Legii nr. 82 / 1991, republicată și H.G. nr. 831 / 1997, fiind procurate pe căi ilicite și întocmite în fals.

În consecință, organele de control au procedat la recalcularea taxei pe valoarea adăugată, rezultând următoarele debite:

- lei TVA de plată suplimentar;
- lei dobânzi de întârziere aferente TVA;
- lei penalități de întârziere aferente TVA.

III. Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei și având în vedere constatările organului de inspecție fiscală, motivele societății contestatoare, precum și actele normative invocate de contestatoare și de organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

Referitor la suma contestată de lei, reprezentând:
lei impozit pe profit, lei dobânzi aferente impozitului pe profit,
lei penalități aferente impozitului pe venit, lei T.V.A.,
lei dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată și lei
penalități aferente taxei pe valoarea adăugată, **cauza supusă soluționării este**
dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava se poate investi
cu soluționarea cauzei, în condițiile în care cu adresa nr. 6149 / 04.05.2004,
procesul verbal contestat a fost înaintat Parchetului Național Anticorupție -
Serviciul Teritorial Suceava.

În fapt, organele de control din cadrul Structurii de Administrare Fiscală - Activitatea de Control Fiscal Suceava, au constatat că operațiunile economice desfășurate de S.C. S.R.L. Suceava cu un număr de 14 firme din municipiul București nu sunt reale, respectiv facturile fiscale de aprovizionare sunt fie întocmite în fals, la rubrica furnizor fiind înscrise „firme fantomă”, fie neaparținând furnizorilor înscrși în acestea.

În acest sens, organele de inspecție fiscală au constatat că în perioada ianuarie 2001 – aprilie 2001, S.C. S.R.L. Suceava s-a aprovizionat cu mărfuri diverse (alimente, detergenți, produse papetărie și birotică etc.), în scopul revânzării, de la societăți comerciale din municipiul București, având ca documente de proveniență facturi fiscale apropiate de suma de lei sau multiplu al acesteia, achitate în numerar, ce au fost întocmite de persoane al căror scris este asemănător, fără elemente de identificare privind expediția (mijloc de transport, date de identificare ale delegatului, semnături de predare – primire), facturi din același top dar cu furnizori diferiți.

Astfel, organele de control din cadrul Structurii de Administrare Fiscală - Activitatea de Control Fiscal Suceava au stabilit că în perioada ianuarie 2001 – aprilie 2001, S.C. S.R.L. Suceava a înregistrat în contabilitate un număr de 25 facturi fiscale întocmite în fals.

Prin înregistrarea în contabilitate a facturilor menționate, societatea comercială a dedus în mod nelegal taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei.

Pentru TVA dedusă în mod nelegal de societatea comercială au fost calculate dobânzi de întârziere în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei.

Totodată, organul de inspecție fiscală a recalculat impozitul pe profit datorat de S.C. S.R.L. Suceava, prin includerea în baza de calcul a profitului impozabil a sumei de lei reprezentând costul de achiziție a mărfurilor consemnate în facturile fiscale emise de „firme fantomă”.

Astfel, s-a stabilit că S.C. datorează un impozit pe profit suplimentar de fost calculate dobânzi de întârziere în sumă de întârziere în sumă de lei.

S.R.L. Suceava, lei, pentru care au lei și penalități de

Cu adresa nr. / 04.05.2004, anexată în copie la dosarul cauzei, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a înaintat Parchetului Național Anticorupție - Serviciul Teritorial Suceava o copie a procesului verbal încheiat în data de 27.04.2004 la S.C.

S.R.L. Suceava, în vederea efectuării de „cercetări sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 13 din Legea nr. 87/1994 privind combaterea evaziunii fiscale”

În drept, cu privire la suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă, sunt incidente dispozițiile art. 183 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care precizează:

„Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă; [...].”

Astfel, între stabilirea obligațiilor bugetare consemnate în procesul verbal de control din 27.04.2004, și stabilirea caracterului infracțional al faptelor săvârșite, există ostrânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei în procedură administrativă.

Această interdependență constă în faptul că obligațiile bugetare stabilite prin procesul verbal din 27.04.2004 de organele de control din cadrul Structurii de Administrare Fiscală - Activitatea de Control Fiscal Suceava, sunt consecința faptului că S.C. I S.R.L. a înregistrat în contabilitate un număr de 25 de facturi fie întocmite în fals, la rubrica furnizor fiind înscrise „firme fantomă”, fie neaparținând furnizorilor înscrși în acestea. Astfel, rezultatul cercetărilor efectuate de organele în drept este de natură să confirme sau să infirme realitatea tranzacțiilor „derulate” de S.C.

S.R.L. cu furnizorii înscrși în cele 25 facturi.

Având în vedere că în cauză se ridică problema realității operațiunilor de cumpărare efectuate, organele administrative nu se pot pronunța asupra obligațiilor bugetare stabilite suplimentar înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale.

De altfel, prioritatea de soluționare în speță o au organele penale care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptei ce atrage plata la bugetul statului a obligațiilor datorate și constatate în virtutea faptei infracționale.

În consecință, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava nu se poate pronunța asupra caracterului infracțional al faptelor care au determinat stabilirea diferențelor contestate de societate, faptă asupra căreia organele în drept sesizate de organele fiscale urmează să se pronunțe.

Potrivit principiului de drept prevăzut la art. 19 alin. 2 din Codul de procedură penală, „*judecata în fața instanței civile se suspendă până la rezolvarea definitivă a cauzei penale.*”

Având în vedere situația de fapt și prevederile legale menționate mai sus, se reține că până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava nu se poate investi cu soluționarea cauzei civile pentru suma de lei reprezentând: lei impozit pe profit, lei dobânzi aferente impozitului pe profit, lei penalități aferente impozitului pe venit, lei T.V.A., lei dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată și 49.327.443 lei penalități aferente taxei pe valoarea adăugată.

În funcție de soluția pronunțată pe latură penală, procedura administrativă va fi reluată în condițiile legii, în temeiul art. 183 (3) din Codul de procedura fiscală, republicată, unde se precizează ca: "*Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea.*"

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul art. 183 alin. (1) lit. și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

D E C I D E :

Suspendarea soluționării cauzei pentru suma totală contestată de lei reprezentând:

- lei impozit pe profit;
- lei dobânzi aferente impozitului pe profit;
- lei penalități aferente impozitului pe venit;
- lei T.V.A.;
- lei dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei penalități aferente taxei pe valoarea adăugată.

până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute prin prezenta decizie.

La încetarea motivului care a determinat suspendarea, Structura de Administrare Fiscală - Activitatea de Control Fiscal Suceava, va comunica în scris soluția adoptată organului de soluționare competent, pentru soluționarea cauzei.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava în termen de 6 luni de la comunicare, conform procedurii legale.